
Quaestio theologicae.

Numéro d'inventaire : 1980.00014.41

Auteur(s) : Gabriel Ghesquiere

Type de document : affiche

Éditeur : non renseigné (Paris)

Période de création : 3e quart 18e siècle

Date de création : 1753

Description : Une feuille de papier mince, vergé et filigrané. Les bords sont froissés et déchirés. Des taches brunâtres en plusieurs endroits. des perforations le long de la pliure médiane et en bas de l'affiche. Estampe de petit format dans la partie supérieure.

Mesures : hauteur : 525 mm ; largeur : 385 mm

Notes : Affiche annonçant la question de théologie que doit discuter, "pro majore ordinaria" (c'est-à-dire qu'il s'agit de la deuxième des trois thèses à présenter pour la licence, la "majeure ordinaire", ainsi nommée parce qu'elle était soutenue pendant le temps de l'enseignement ordinaire), F.Gabriel Ghesquiere, de Lille, le 2 août 1753, "in scholis doctoris angelici". La question est: "Qui a créé le ciel et la terre ?". Les articles retenus exposent les étapes de la constitution de l'église catholique, en partant de la création et aboutissant à l'affirmation de son autorité en matière d'Ecritures saintes. L'estampe (identique à celle du document M.N.E.

3.3.04.03 / 1980 . 00014 (40) représente la Vierge au ciel tenant l'enfant Jésus.

Mots-clés : Affiches de thèses et d'exercices publics

Filière : Université

Niveau : Supérieur

Autres descriptions : Langue : Français

Nombre de pages : 1

Mention d'illustration

ill.

VIRGINI DEI - PARÆ. QUESTIO THEOLOGICA.

Quis creavit Cælum & Terram?

Deus, et Adams primus hominem crevile innocentem, et amarantum precepit ergo Præsumptum filium. Quem geno incloacit primus habens Barathum Terrificus: an in Palestina? an in Syria? an in Chaldeia? an tandem in Armenia inter montes? Tyberius, Palmon, & Araxim fortis confundit, quod videlicet obcuria. Quoniam loci amissioneat non amicula feruntur. Vescovo verius dicit: quod videlicet obcuria. Tunc tamen tristitia tristitia, & felicitas flaustrum eum decurvans: ambo penitentia, ambo salvi, Cais franciscus. Ex his filiis, & ex filiabus Cais erit vigezim annos dum taurum, tunc virgo latronis auctor. Omnis carnae viae fuit complicitus in omni cruce: caro debet: falco enim & impotens diluvium illud parvare quod folum Palestinem operaretur. Perpetuo usque obruxit Vellus diffidatissimus quod subito obicitur. Aitus elagio in Agnus fidei apparet Ihesus. Vincamus primus excusat Noe, innoxiam filium. Hunc fidei circumscriptio, & Thera sacrificio Abraam, & Deo vocatur, & ex nobis agnus circumscriptionis prius acceptus Abraham. Sarum ibat maledicere moros vorax ut ad cunctum filium. Ihesus fidei circumscriptio, & Loth in oblatione filiarum impinguens, in obrietate & inœscia reuertit, & in quoque paternam benedictionem subiungit Jacob viv a maledicio excusat poterit, si littorali sensu infatigabatur. Mennutius Agnus patrum obiectus alsiad laude dignus & iugis iugis.

Ad hanc etiam Hranci regnante, Mofet, Magorum prodigii fgefforibus vixit mirans; mare submersum intercedit trajecti' non sefar regnq[ue]ntibus, vel venti agit humectantibus, remanserunt obfervantes. Inter fidem. Lex populi datur
adprobata vnde statim, habuimus ferens statim ergo, Aflans Deo Balans Propheta. Diffinitus rura terram promulgas a latere falatu Moyse, & moratis, hinc foedici Jofas, & Populum in Chazan introductos.
Exstato Jofe Populum regat judicis. Sub Samuele Saul in Regem unguit. Rejebo Se ad domum Daniel perfratre Sciprius. A filio eius templum Domus adfertur. Contra populi multos alienigenas in domum
viam introduxit. derelictus carus nominibus alaria erigit, gravior pectat, utinam poneatis & sub Robamo eis regnum. Verus adfertur regnum. Domus adoratorum coram Ballo non preterfuit, in Hranci ubi Dei confer-
tione caput datur ducatur. A Nachodonofero in Ballo regnum captivus est. Daniel pectat. Sanu pectibus imperat Daniel non folius ei ut reuelator captivatus finit, sed fidelis & adventus. Sub Cyro
victus caput est; tempore ducatur. Sed fidelis & adventus. priore logio nobilis. Augrio tandem Imperatore, tota orbe in pars complicito nascitur Christus vel
verus homo, tunc coronem admirabatur, tot Vaticinata decantata, longo tempore intervallo exspectatus.

ONNES qui hanc professione religiosissimis Clericis merito dignatae & Ecclesiam habent. Una eis est *confessio*, & ea animali condita & coram, & ea defuncti profeti, & eis hucus hominibus unius existimatissima fidei vestri predicatorum, nonne legitime? Sacramentorum sicut, neque felicitatis temporis illius defensionem, & sui iustitiae Existens impinguorum profecto esse nullam ad ilium indigitissimum identem. Quoniam fides sunt a symbolo Communitatis & Ecclesie, & res ecclesiasticae recentissime. Una eis, & excludi alia facientes quarenum sicut est diversa, procul differtur. ut a iterum fundatione & non fundamentum a Juriscepto extinguita, & sot rem atque antiquitate incognita. Nunaq[ue] profec-
tiones deinceps unica, nonne etiam illas facientes quae est unica, & vix Cerebri spuma? ut a speranda fabio? - neccesariam probant Victoria, Cyprinus, Acacii, Scholasticus Occidentalis exempla à Justino in gratiam fui erois
Sacramentorum participatione, & administrante, & Paffolum regnante, Apollonia ratione originali, & diffinitio, miffissio, legatissime dictacione ad mollia uite tempora non intercipit.

CONCILII Convenit ex Ecclesiis paroecialibus adprobare religionis negotia. Triplex fuit generis Concilia, generalia ad quae vocantes totius orbis Episcopos, Nationalia ex prefatis nationis aliquo congre-
gata; Provincialia ex Episcopis totius Provinciae ecclesiasticae. Ecclesiae per se representantes Concilii facultatem, eave ne diea diuersitate de particulis nulli universitatis probata. Ad sacramentorum requisitorum conservacionem universaliter liberas & numerus sufficiens episcoporum. Non tamen manufacetur fiducia nisi per facultatem Ecclesiae receptionis. Ex Ie fuit utilissima, quandoque ut procurandam unitatem necessaria. In his sollempniter celebrantur, & in privilegiis & condicione, sicut Cardinales, Abbatibus & prepositis religiosis ordinum generalium: confidat vocati Theologi, & Doctores & Priores monasteriorum, etiam si non profundis eruditio, sed in quo credentium numero theologi Diaconi, monachis non communis dantur, sed facili ministrariunt: tertiis pro competencia de legalibus controversiis. Symbolum condit. Apostoli.

CHRISTUS sum in terra fundendo Ecclesiam, per ipsam immundis terras etiam habilitate. Perpetuo karissima vestis praecordio agitamus aquilam defensionem, sed longam videvamus ferim ei praeparare. Multos illius trium cypri colligere et in Concilio generalibus. Prima se offere Nicetas Synodus à Coquastino Magno, amicore Sancto Sylvio coacta. Episcopi Sardini divisimur contra Macedoniam defendere, Concilio tertio regnare oculum pacis proibito Nefarios das in Carthago perfides admisimus, & in ipso non mira canonicis egestate, quod profugis, Bayches in contrarium erorem impingens in Chalcedonem dammarum. Concilio ecclasiasticorum quinque tituli capitulorum defensiones datus. In sexti synodo ecclasiasticorum huius Monophysitum cum ipsius Fatoe Honorio Antiochenum persecutur. In septima vindicatur cultus Imaginis, nihil que dicimus contra confitimus. Concilio Francofideis. Photius intrusum oculo debuerat. Gracez ab Ecclesia latina dividens concilium et Flaccius in Ecclesiis latine celebrabat. Luciferus in Hispania, et Confidens obfusco fuisse. Gratianus tunc audiret. Etiam in Hispania, et in Portugallia, et in Gallia, et liberitate suffragauit. Episcoporum doctrina, & definitionis scripturam nullos eadem alteri, Lutheus, & Calvinus, et Augustinus, Utriusque iuris, lumen, fedigatio, modus, obsequio, tamen gratiosus.

CONCLYLORUM regulae Scriptura & Traditionis. Sicut istius opere hanc positionem timari, & interpretari se perfusum. Utriusque pars & aquilis auctoritas. Verbum Dei scriptum in veteris & novi Testamento libris continentur. Scripti sunt omnes Deo in integrum inservantes proprie- & syllabis distante singulis. Sevirgines libri non sunt suppositi sed genitiali, integrum sive non corrupti e ipsiis ergo nonnulli res omnino versare contineantur. Propter eisq[ue]m
Testamentum libri ab inventis auctoribus. Pentateuchus versus auctor Moses scriptorum auctiugim. Moxi sunt versiones Scripturarum Sacrarum. Inter Orientales recensentur Paraphras Chaldaicas quae tam etiam concupiscunt, et illis ad revivendos Iudeos. Inter Graecas versiones celebrerentur eis verbo septuaginta interpretatum, in Ecclesiâ magis auctoritatis, ab omnibus olim agnitis se auctoritas, & emblematis non corruptis, sunt aliae versiones ut Aquila, Symmachus, Theodosianus quo tantam fidem non meruerunt. Inter versiones latinas celebriter fuit versus Itala jam à tempore Sancti Augustini ubi Ecclesie confonatur. Novam adoravisse Sandus Hyeronimus textus primogenio magis conuenientem. Ex his dubius majori tamen parte ex Hieronimiana confundit versus omnius alias versionibus proponenda, & a Concilio Tridentino auctorita declarata, non quidem eo quod habebat, Graecisque fastigia aequaliter debet, sed quod a primaria fessa in principiis facta caputibus non differeret, & ut certa fideliter nostra regulâ, rito aliquo polit scilicet debeat. Utinam fari se scripturae lectio, non omnibus indifferenter permittenda. Quandomad autem vernaculae versiones fideliter concedere expediat, Ecclesiam est patricie, & scripturarum suorum thesaurum committit, qui erunt Calamus & Tarsus.

**F. Theles, Deinceps, auxipite Declarare, & Prajde F. FRANCISCO DURIEZ, sacre Facultatis Parisenis Doctorem, Abbata Beata Maria de Muncellis, nec non
Collegii Premonstratensis Rectorem & Priori, tueri constabur F. GABRIEL GHESQUIERE, Predicator Iuslensis, ejusdem sacre Facultatis Parisenis
Baccalaureus ac Licentia praeuersus, die Jovis secundum mensis Augusti, anno Domini 1753. ab oclava matutina ad sextam vespertinam.**

IN SCHOLIS DOCTORIS ANGELICI
PRO MAJORE ORDINARIA.

Exportar los artículos del museo

Subtítulo del PDF
